

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Trg J. F. Kennedyja 11

Povrv-81/2025

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu tog suda Maji Praljak, kao sucu pojedincu, na temelju pisanog prijedloga više sudske savjetnice-specijalistice Tene Kovačić, u pravnoj stvari tužitelja Luki Bebanu, Zagreb, Ilica 134, OIB: 92789940317 zastupanog po odvjetniku Aleksandru Haidu, odvjetniku u Zagreba, Radnička cesta 22, protiv tuženika PRIMEX PAYMENTS d.o.o., Zagreb, Strojarska cesta 20, OIB: 84324054341, zastupano po Odvjetničkom društvu ETEROVIĆ & ŠARAC, iz Zagreba, Palmotićeve 68, radi isplate iznosa od 40.013,02 eura, nakon održane javne glavne rasprave, zaključene 11. svibnja 2026., u prisutnosti tužitelja Luke Bebana, punomoćnika tužitelja odvjetnika Aleksandra Haida i punomoćnika tuženika odvjetnika Davora Eterovića, na ročištu za objavu presude, 18. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

- I. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Mladena Matoša, Zagreb, Ilica 297, poslovni broj: Ovr-2997/2017 od 5. rujna 2017., u dijelu u kojem se nalaže tuženiku PRIMEX PAYMENTS d.o.o., Zagreb, Strojarska cesta 20, OIB: 84324054341, da u roku od 8 dana plati tužitelju Luki Bebanu, Zagreb, Ilica 134, OIB: 92789940317, iznos od 28.125,00 eura (dvadeset osam tisuća sto dvadeset pet eura) zajedno sa zateznim kamatama tekućim na taj iznos od 28. travnja 2017. do 30. lipnja 2017. godine po stopi od 9,68% godišnje, a od 01. srpnja 2017. godine do 31. prosinca 2017. po stopi od 9,41%, a od 1. siječnja 2018. do 30. lipnja 2018. po stopi od 9,09%, a od 1. srpnja 2018. do 31. prosinca 2018. po stopi od 8,82%, a od 1. siječnja 2019. do 30. lipnja 2019. po stopi od 8,54% godišnje, a od 1. srpnja 2019. do 31. prosinca 2019. po stopi od 8,30%, a od 1. siječnja 2020. do 30. lipnja 2020. po stopi od 8,11 %, a od 1. srpnja 2020. do 31. prosinca 2020. po stopi od 7,89%, a od 1. siječnja 2021. do 30. lipnja 2021. po stopi od 7,75%, a od 1. srpnja 2021. do 31. prosinca 2021. po stopi od 7,61%, a od 1. siječnja 2022. do 30. lipnja 2022. po stopi od 7,49%, a od 1. srpnja 2022. do 31. prosinca 2022. po stopi od 7,31%, po stopi 27. lipnja 2023. do 30. lipnja 2023. po stopi od 10,5 %, a od 1. srpnja 2023. do 31. prosinca 2023. po stopi od 12,0 %, a od 1. siječnja 2024. do 30. lipnja 2024 po stopi od 12,5%, a od 1. srpnja 2024. do 31. prosinca 2024. po stopi od 12,25 %, a od 1. siječnja 2025. do 30. lipnja 2025. po stopi od 11,15%, a od 1. srpnja 2025. do 31. prosinca 2025. po stopi od 10,15%, a od 1. siječnja 2026. po stopi od 10,15 % odnosno dalje do isplate, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa

- koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.
- II. Djelomično se ukida platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Mladena Matoša, Zagreb, Ilica 297, poslovni broj: Ovr-2997/2017 od 5. rujna 2017., u dijelu u kojem je naloženo tuženiku isplatiti iznos od 11.888,02 eura eura zajedno sa zatraženim zateznim kamatama tekućim od 28. travnja 2017. do isplate.
 - III. Djelomično se održava na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Mladena Matoša, Zagreb, Ilica 297, poslovni broj: Ovr-2997/2017 od 5. rujna 2017., u dijelu u kojem je naloženo tuženiku u roku 8 dana platiti tužitelju ovršni trošak u iznosu od 473,45 eura (četiri sto sedam deset tri eura i četrdeset pet centi).
 - IV. Djelomično se ukida platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Mladena Matoša, Zagreb, Ilica 297, poslovni broj: Ovr-2997/2017 od 5. rujna 2017., u dijelu u kojem je naloženo tuženiku u roku 8 dana platiti tužitelju ovršni trošak u iznosu od 209,88 eura.
 - V. Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana isplati tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 9.952,88 eura (devet tisuća devetsto pedeset dva eura i osam deset osam centi).
 - VI. Odbija se zahtjev tužitelja u preostalom dijelu troška u iznosu od 3.549,77 eura, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj, tada ovrhovoditelj, Luka Beban, Zagreb, Ilica 134, OIB: 92789940317, Ulica 112. brigade HV 13, OIB: 92652135876, je 4. rujna 2017., podnio prijedlog za ovrhu na koji je javni bilježnik Mladen Matoš, Zagreb, Ilica 297, 5. rujna 2017. donio rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave poslovni broj: Ovr-2997/17, a na temelju kojeg se nalaže ovršeniku, sada tuženiku, PRIMEX PAYMENTS d.o.o., Zagreb, Strojarska cesta 20, OIB: 84324054341, da plati tužitelju iznos od 301.478,12 kuna / 40.013,02 eura s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, nastalim troškovima ovršnog postupka u iznosu od 10.499,48 kuna kao i predvidivim troškovima u iznosu od 3.487,50 kuna.
2. Tuženik, tada ovršenik, je 14. rujna 2017., protiv navedenog rješenja o ovrsi, podnio pravodoban prigovor (stranica 8-9 spisa), osporavajući osnovu i visinu. U svom prigovoru ističe da u računu nisu specificirane odvjetničke usluge za koje se potražuje utuženi iznos, a da ako se radi o bonusu, da tužitelj nije priložio ugovor iz kojeg bi isti proizlazio. Ističe prigovor promašene pasivne legitimacije. Predlaže staviti izvan snage rješenje o ovrsi i ukinuti predmetno rješenje o ovrsi kao neosnovano.
3. Po prigovoru tuženika, Općinski građanski sud u Zagrebu, je donio rješenje posl. broj: Povrv-7461/2017 od 2. listopada 2018. kojim je rješenje o ovrsi stavljeno izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha i u tom su dijelu ukinute provedene radnje, a postupak je u dijelu u kojem naloženo plaćanje nastavljen kao po prigovoru protiv platnog naloga (članak 57., čl. 282 st. 3 te čl. 58. st. 3. OZ).
4. Općinski građanski sud u Zagrebu, se rješenjem posl. broj: Povrv-7461/2017 od 6. svibnja 2019. oglosio stvarno nenadležnim te je nakon pravomoćnosti rješenja predmet ustupljen stvarno i mjesno nadležnom Trgovačkom sudu u Zagrebu.

5. U daljnjem tijeku postupka, tužitelj je pojasnio da su stranke bile u ugovornom odnosu na temelju Ugovora o zastupanju od 14. listopada 2015 (dalje: Ugovor). Navodi da su stranke ugovorile da će tuženi tužitelju isplaćivati odvjetničku nagradu u iznosu od 5.000,00 eura mjesečno u protuvrijednosti u kunama prema srednjem tečaju HNB-a na dan plaćanja, uvećanih za PDV, s tim da će polovina te odvjetničke nagrade temeljem čl. 4. Ugovora plaćati kao mjesečna odvjetnička nagrada, a druga polovina temeljem članka 5. Ugovora plaćati kao mjesečna Bonus naknada. Pojašnjava da su stranke u čl. 5. Ugovora dodatno ugovorile da će uvjeti za isplatu svake pojedinačne mjesečne bonus naknade ovisiti o završetku točno određenih radnji koje su ugovorne strane unaprijed dogovorile za svaki mjesec, a koje su detaljno određene u dokumentu „Main Time Frame“ koji predstavlja prilog 2. Ugovora i čini njegov sastavni dio. Navodi da su određene dvije isplate odvjetničke bonus nagrade – prva nakon kompletiranja dokumentacije i predaje zahtjeva u Hrvatsku narodnu banke, a druga po dobivanju odobrenja od strane HNB-a. Ističe da je u potpunosti ispunjena i isplaćena prva faza posla. Tužitelj je u cijelosti ispunio obveze preuzete čl. 4. ugovora pa mu je uredno plaćena mjesečna odvjetnička nagrada u iznosu od 2.500,00 EUR uvećano za PDV a po ispunjenju uvjeta iz Main time frame tužitelju je isplaćena odvjetnička nagrada na ime prvog dijela ugovorene mjesečne bonus naknade u ukupnom iznosu od 10.000,00 EUR uvećano za PDV. Tuženiku je 7. prosinca 2016. odobreno pružanje usluga platnog prometa pa tužitelj smatra da su ispunjeni uvjeti za isplatu drugog dijela odvjetničkog bonus naknade koja u skladu s citiranim Main time frame iznosi 27.500,00 EUR uvećano za PDV za 11 mjeseci. Tužitelj je tuženom dostavljalo tjedne izvještaje o obavljenom poslu i to obojici direktora, a u tjednu od 21. do 28. srpnja 2016. obavljen je završni pregled dokumentacije koja je predana HNB radi donošenja odluke. Tuženik je na zadnji dan roka za predaju dokumentacije HNB-u 22. kolovoza 2016. tužitelju opozvao punomoć isključivo da tužitelj ne bi mogao osobno predati dokumentaciju HNB-u koju je prethodno u suradnji s djelatnicima tuženika u cijelosti pripremio. Tužitelj naglašava kako je tuženik i nakon opoziva punomoći za zastupanje nastavio uredno podmirivati tužiteljeve fakture na ime stalne mjesečne naknade, a da je posljednji račun plaćen u mjesecu prosincu 2016. Tuženik je postupao protivno načelu savjesnosti i poštenja jer je tuženik opozivom punomoći htio izbjeći plaćanje drugog dijela bonusa "bonus 2". Prilikom ispostavljanja računa za prvu fazu postupka bonus 1 od strane tuženika nije bilo nikakvih prigovora. Račun je platio poljski osnivač tuženika. Ugovor je sklopljen na neodređeno vrijeme a svaka ga strana može otkazati bez navođenja razloga uz otkazni rok od 60 dana prema tome ugovor nije raskinut već je otkazan. Tužitelj je obavljao svoj posao do isteka otkaznog roka do 1. prosinca 2016. uz prethodnu suglasnost tuženika jer je izvršni direktor tuženika Vlatko Galić sačinio plan rada i naložio tužitelju da se istog u cijelosti pridržava. Na sastanku od 24. lipnja 2016. u prostorijama tuženika tužitelju je jasno stavljeno na znanje da on samostalno ne vodi postupak ishođenja odobrenja HNB već isključivo treba postupati po uputama i nalogima djelatnika tuženika a što potvrđuje izlist elektronske pošte. Tuženik je taj koji je odredio i postavio plan rada i zaduženja tužitelju. Istim podneskom tužitelj dostavlja 48 poruka elektronske pošte kojima je dostavljao tjedne izvještaje te isto toliki broj prijevoda. U slučaju da neki izvještaj nije dostavljen onda kada je trebao biti dostavljen i da je tuženik prigovarao tome, tuženik bi prigovore dostavio u sudski spis. Posve je logično da odvjetniku u pružanju njegovih usluga pomaže stranka koju zastupa a pogotovo u poslu gdje je trebalo HNB-u dostavljati detaljne

popisa načina poslovanja unutarnje organiziranosti tuženika i svjetske grupacije kao i sigurnosnih protokola. Kompleksnost i sveobuhvatnost tog posla zahtijevala je usku i koordiniranu suradnju tužitelja s djelatnicima tuženika te je isključivo takva suradnja mogla dovesti do ishoda suglasnosti HNB-a. Tuženik je otkazao ugovor tek nakon što je cjelokupan postupak dovršen te se samo konačno čekala odluka HNB-a. Nakon otkaza punomoći tužitelj je nastavio surađivati s tuženikom i nije bilo nikakvih prigovora na rad tužitelja a uredno su mu plaćene još tri preostale mjesečne naknade. Ako tuženik tvrdi da tužitelj nije uredno obavljao svoje obaveze zbog čega je onda uredno i bez ikakvih prigovora svaki mjesec podmirivao izdane fakture. Račun broj 2-1-1 izdan je tuženikovom osnivaču iz Poljske a kako nije bio podmiren tužitelj je stornirao taj račun 19. travnja 2017. te je istog dana izdao račun broj 6-1-1 koji je predmet ovog spora te ga je ispostavio tuženiku. Neistinite su tvrdnje tuženika da mu navedeni račun nije dostavljen prije pokretanja spora. Osim toga račun je bio predan osobno na ruke direktoru tuženika Marku Filipoviću. Dopis tuženika s računom 6-1-1 poslan je preporučenom pošiljkom 27. kolovoza 2017.

6. U daljnjem tijeku postupka, tuženik je istaknuo da je ugovor o zastupanju od 4. listopada 2015. tuženik raskinuo 30. rujna 2016., a otkazni rok je istekao nakon 60 dana. Za to vrijeme i prije toga tužitelj nije obavljao ugovorene poslove u svezi ishoda rješenja HNB. Ističe da pravna osnova utuženog računa sigurno ne može biti ugovor koji je raskinut osam mjeseci prije. Tuženik je otkazao punomoć 22. kolovoza 2016. tako da tužitelj od tada nije formalno sudjelovao u ishodu rješenja. Teret dokaza je na tužitelju da je izvršio sve radnje koje se navode u ugovoru, da je pripremio i sačinio svu potrebnu dokumentaciju slao tjedna izvješća, a u svojem podnesku je spomenuo samo jedno izvješće. Tužitelj nije naveo koje dokumentacije je izvršio završni pregled, kad ju je sastavio, kad je sudjelovao u izradi, kada je tuženika uputio koju dokumentaciju treba za to odobrenje i da li su baš dokumenti koje je izradio i pregledao doveli do pozitivnog rješenja, te koju je dokumentaciju i kad predao HNB-u. To što je strana tvrtka platila neki iznos računa ne znači da je priznala da ovdje tuženik mora platiti i utuženi račun koji je izdan nakon raskida ugovora o zastupanju na kojem je tužitelj utemeljio svoj račun. Tuženik smatra da tužitelj ne može izdati račun temeljem ugovora koji je raskinut. Računi koje je plaćala strana tvrtka izdani su bez ikakvih uputa od strane direktora tuženika. Račun je tek dostavljen uz prijedlog za ovrhu a iz dopisa tužitelja ne vidi se koji račun tužitelj dostavlja. Tuženik navodi da je skoro svu dokumentaciju i postupak ishoda Rješenja obavio sam uz pomoć stručnih osoba zaposlenih kod tuženika. Naime tuženik je morao ispravljati i dopunjavati svoj osnovni zahtjev prema HNB u čemu nije sudjelovao tužitelj. Tuženik je sam sačinio dopis HNB-u od 22. kolovoza 2016. kada je već bila otkazana punomoć tužitelju a dostavlja i dopise od 9. rujna 2016., 7. listopada 2016., 10. studenoga 2016., koje je tuženik sam napravio i dostavio HNB jer je prethodna dokumentacija bila nedostatna. Tužitelj nije obavio posao koji je ugovorio zbog čega je ugovor raskinut. Tuženiku u podnesku od 22. listopada 2019. navodi da se u ugovoru ne spominje izraz bonus 2 kako je napisano na računu. Čl. 2. Ugovora je ugovoreno da će tužitelj tuženiku pružati pravnu pomoć u svrhu organizacije, upravljanja i dovršetka procesa kojem je cilj ishoditi od HNB-a odobrenje tuženiku za pružanje platnih usluga. Tužitelj niti je organizirao niti je upravljao procesima što i sam priznaje i nije doveo do dovršetka navedenog procesa. Tuženik je zbog neispunjavanja obveza od strane tužitelja angažirao odvjetničku kuću Buterin i Posavec s kojima je sklopljen ugovor 29.

lipnja 2016. prije nego što je otkazan i raskinut ugovor s tužiteljem. Ispred navedenog odvjetničkog društva najviše su bile angažirane odvjetnice Valentina Kučić i Jelena Lučić – Nothing. Tuženik je platio dodatnu naknadu za izradu faze 1 iako nije s tim bio do kraja zadovoljan jer se nije htio sukobljavati s tužiteljem. Ukazuje da dokaz da postupak nije obavljen, su dva zaključka HNB od 17. lipnja 2016. i od 27. rujna 2016. Tuženik i dalje tvrdi da tužitelj nije pripremio potrebnu dokumentaciju za predaju 22. kolovoza 2016. nego su to napravili djelatnici tuženoga uz pomoć djelatnika drugog odvjetničkog društva. Tuženik je isplatio tužitelju naknadu do kraja otkaznog roka ali za to vrijeme tužitelj nije radio na ishođenju odobrenja kod HNB-a. Postavlja se pitanje zašto tužitelj nije odmah dok je još bio ugovor na snazi ispostavio račun za bonus 2 nego to radi poštom 28. srpnja 2017. Tužitelj nije mogao raditi niti po uputama tuženika zbog čega je tuženik prvo otkazao punomoć, sam preuzeo organiziranje, upravljanje i dovršetak procesa ishođenja odobrenja i otkazao ugovor. Poruke elektronske pošte ne mogu biti dokaz kojim bi tužitelj ostvarivao dodatnu naknadu po ugovoru koji je predmet ovog postupka. Tuženik nadalje ističe da je čl. 1. Ugovora ugovoreno da će odvjetnik osigurati realizaciju i zaključenje navedenog cilja svojim stručnim znanjima, kontaktima i organizacijom rada. Nadalje tužitelj nikada nije radio taj posao, a ušao je u isti na način da ćemo svi zajedno doći do tog odobrenja, a tuženiku se predstavio da mu je sve to bilo poznato. Tuženik nije otkazao ugovor kada je cjelokupan proces bio gotov nego kada je vidio da to tužitelj jednostavno ne može napraviti. Tuženik je sa tužiteljem nikada nije ugovorio Tuženik je sa tužiteljem nikada nije ugovorio plaćanje mjesečne naknade za plaćanje u iznosu od 5.000,00 EUR. Iz podneska tužitelja nema dokaza da je tužitelj prethodni račun stornirao pa se tuženik u cijelosti protivi svim iznesenim navodima.

7. U predmetnom postupku, 10. svibnja 2024. donesena je presuda posl broj: Povrv-1555/2019., koja je rješenjem Visoki trgovački sud Republike Hrvatske posl. broj: PŽ-3622/2024 od 10. prosinca 2024. ukinuta i predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje pod poslovnim brojem: Povrv-81/2025.
8. Tužitelj je 28. studenog 2025. podnio prijedlog za određivanje prethodne mjere u skladu s odredbama članka 501.a Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje: ZPP) na temelju kojeg je 11. svibnja 2026. doneseno rješenje kojim se određuje prethodna mjera radi osiguranja tužiteljeve tražbine ispravljeno rješenjem od 12. svibnja 2026. za iznos od 28.125,00 eura.
9. Tijekom dokaznog postupka sud je izvršio uvid u uvid u račun broj 6-1-1 od 19. travnja 2017. (stranica 5 i 28 spisa), ugovor o zastupanju od 14. listopada 2015. (stranica 30-45 spisa), raskid ugovora o zastupanju od 30. rujna 2016. (stranica 51 spisa), otkaz punomoći od 22. kolovoza 2016. (stranica 52 spisa), u račun 2-1-1 od 18. siječnja 2017. (stranica 54 spisa), dopis HNB od 22. kolovoza 2016. (stranica 55-58 spisa), u dopis HNB od 9. rujna 2016. (stranica 59 spisa), u dopis HNB od 7. listopada 2016. (stranica 60 spisa), u dopis HNB od 10. studenoga 2016. (stranica 61 spisa), u ovjereni prijevod s engleskog jezika hrvatski GPN ITINERAR 2015. (stranica 74-90 spisa), ovjereni prijevod s engleskog jezika glavni vremenski okvir (stranica 91-93 spisa), ovjereni prijevod s engleskog jezika email korespondencije od 14. listopada 2015. (stranica 94-99 spisa), računu broj 12-1-1 od 21. travnja 2016. (stranica 100 spisa), email korespondenciju (stranica 101-108 spisa), ovjereni prijevod s engleskog jezika email korespondencija od 16.

travnja 2016. (stranica 109-116 spisa), email korespondenciju (stranica 177-237 spisa), ovjereni prijevod email korespondencije od 17. listopada 2015. (stranica 237-245 spisa), ovjereni prijevod s engleskog jezika tjedni izvještaji u razdoblju od 24. listopada 2015. do 23. listopada 2016. (stranica 246-340 spisa), ovjereni prijevod s engleskog jezika od 13. veljače 2016. (stranica 341-345 spisa), ovjereni prijevod s engleskog jezika email korespondencije od 18. veljače 2016. (stranica 346-351 spisa), račun broj 5-1-1 od 19. travnja 2017. (stranica 352 spisa), povijesni izvadak iz sudskog registra za tuženika (stranica 353-356 spisa), račun broj 2-1-1 od 18. siječnja 2017. (stranica 357 spisa), račun broj 6-1-1 od 19. travnja 2017. (stranica 358 spisa), zaključak HNB od 26. rujna 2016. (stranica 361-369 spisa), račun za odvjetničke usluge od 31. kolovoza 2016 sa specifikacijom pruženih pravnih usluga (stranica 370 spisa), saslušani su svjedoci Jelena Lučić-Nothing (stranica 375-376 spisa), Vlatko Galić (stranica 376-378 spisa), Andrea Coner (stranica 379-380 spisa), Karla Alfier (stranica 384-387 spisa), tužitelj Luka Beban (stranica 402-405 spisa) i zakonski zastupnik tuženika Marko Filipović (stranica 405-408 spisa), rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl broj: PŽ-3622/2024 (stranica 483-493 spisa), ovjereni prijevod e-mail korespondencije od 18. siječnja 2017. (stranica 539-550 spisa), ovjereni prijevod e-mail korespondencije iz kolovoza 2016. (stranica 552-557 spisa).

10. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sud je zaključio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.
11. Predmet spora je tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 40.013,02 eura po računu broj: 6-1-1 od 19. srpnja 2017. na ime BONUS 2 na temelju ugovora o zastupanju od 14. listopada 2015..
12. Među strankama nije sporno da su tužitelj i tuženik (čija je tvrtka tada glasila GPN DATA d.o.o.) 14. listopada 2015. sklopili Ugovor o zastupanju, da je tuženik izdao punomoć tužitelju za zastupanje tuženika u postupku koji se vodio pred Hrvatskom narodnom bankom radi izdavanja odobrenja za pružanje platne usluge prihvaćanja platnih instrumenata, da je tuženik dopisom od 19. kolovoza 2016. (koji je zaprimljen u Hrvatskoj narodnoj banci 22. kolovoza 2016.) otkazao tužitelju navedenu punomoć, da je tuženik dopisom od 30. rujna 2016. otkazao Ugovor o zastupanju od 14. listopada 2015.; (sukladno članku 7. Ugovora te je tim dopisom obavijestio tužitelja da otkazni rok započinje teći 1. listopada 2016., a ističe 1. prosinca 2016.)
Također je nesporno da je tuženik isplatio tužitelju mjesečnu odvjetničku nagradu u iznosu od 2.500,00 EUR uvećanu za porez na dodanu vrijednost određenu člankom 4. Ugovora o zastupanju (za cjelokupno razdoblje važenja ugovora) kao i da je tuženik u skladu s člankom 5. Ugovora po ispunjenju uvjeta predviđenih Main Time Frame isplatio odvjetničku nagradu na ime ugovorene mjesečne bonus nagrade u ukupnom iznosu od 10.000,00 EUR uvećan za porez na dodanu vrijednost za obavljenju prvu fazu – kompletiranja dokumentacije.
13. Među strankama je sporno potražuje li tužitelj osnovano preostalu ugovorenu naknadu na ime odvjetničkog zastupanja u smislu članka 5. Ugovora o zastupanju i to za 11 mjeseci koji je definiran dokumentom Main Time Frame po ispunjenju uvjeta-dobivanja odobrenja Hrvatske narodne banke za obavljanje usluga platnog prometa (7. prosinca 2016.).
14. Na temelju članka 763. st. 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/2021, 114/2022, 156/2022,

145/2023, 155/2023, dalje: ZOO) ugovorom o nalogu obvezuje se i ovlašćuje nalogoprimac poduzimati za račun nalogodavca određene poslove, a nalogoprimac ima pravo na naknadu za svoj trud, osim ako je drukčije ugovoreno ili proizlazi iz naravi međusobnog odnosa.

15. U slučaju odustanka od ugovora u kojem nalogoprimcu pripada naknada za njegov trud, nalogodavac je dužan isplatiti nalogoprimcu odgovarajući dio naknade i naknaditi mu štetu koju je pretrpio odustankom od ugovora, ako za odustanak nije bilo osnovanih razloga. (čl. 779. st. 2. ZOO-a)
16. Prema čl. 5.1 ugovora pored stalne mjesečne naknade iz članka 4. ovog Ugovora tuženik se obvezuje plaćati odvjetniku i mjesečnu BONUS naknadu u iznosu od 2.500,00 EUR u protuvrijednosti u kunama prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan plaćanja, uvećano za PDV, s time što će uvjeti za isplatu svake pojedine mjesečne BONUS naknade ovisiti o završetku točno određenih radnji koje su ugovorne strane unaprijed dogovorile za svaki mjesec, a detaljno su određene u dokumentu Main time frame.
17. Prema čl. 5.2. BONUSI za mjesece koji su potrebni kako bi se obavila pojedina skupina radnji određeni u dokumentu Main Time Frame iz stavka 5.5 ovog članka isplatit će se odvjetniku odjednom, čim pojedina skupina radnji bude obavljena i to bez obzira je li ta skupina radnji obavljena u roku određenom dokumentom Main time frame ili ne. Mjesečna bonus naknada počinje teći od 15.10.2015, a isplaćuje se temeljem ispostavljenog računa. Propusti bilo koje vrste učinjeni od strane tuženika u dostavi odgovarajuće dokumentacije neće se uzimati kao valjan razlog zbog koje tuženik može odvjetniku odbiti isplatiti bonus.
18. Iz iskaza svjedoka Jelene Lučić-Nothing utvrđeno je da je tuženik krajem lipnja ili početkom srpnja 2016. angažirao odvjetničkog društvo Buterin & Posavec za izradu dokumentacije koja je bila potrebna za ishođenje odobrenja od HNB-a za pružanje usluga prihvata kartica, a povodom zaključka HNB-a kojeg je tuženik dobio u lipnju 2016. u kojem je dan rok od 60 dana za dostavu dokumentacije i ispravak zahtjeva za odobrenje koje je tuženik podnio prije nego što je odvjetničkog društvo bilo angažirano, negdje u travnju 2016. Pojašnjava da se radilo o dodatnoj dokumentaciji, o ispravku i pojašnjenju već dostavljene dokumentacije. Ističe da je ugovor s odvjetničkim društvom Buterin & Posavec bio je zaključen na određeno vrijeme, u srpnju 2016.. U kolovozu 2016. dostavljena je tražene dokumentacija po zaključku HNB-a. Navodi da punomoć nije predana HNB-u, a pisana komunikacija je išla direktno između HNB-a i tuženika. Navedena svjedokinja nije imala neposrednih saznanja o ugovornom odnosu između tužitelja i tuženika. Svjedokinja je kod tuženika surađivala, u vezi pribavljanja dokumentacije, s Andreom Coner, Vlatko Galić i zakonskim zastupnikom tuženika, te s gospodinom koji je vodio IT sektor.
19. Iz iskaza svjedoka Vlatka Galića utvrđeno je da je bio zaposlen kod tuženika od 15. ožujka 2016. do 7. mjeseca 2017. kao izvršni direktor, ali da nije vidio ugovor koji je zaključen s tužiteljem već da je od g. Filipovića saznao da je zaključen ugovor s tužiteljem. Njegov zadatak je bio da organizira pripremu dokumentaciju za ishođenje dozvole kod HNB-a, da se uspostavi procedura i proces unutar tvrtke, to jest da se dokaže HNB-u da postoje uvjeti za tuženik može pružati platne usluge, te je osobno imao komunikaciju s tužiteljem. Navodi da su u prva dva mjeseca 2016. izvršene određene radnje od strane tužitelja, bili su pripremljeni formulari, ali ne i ono što je kasnije bilo bitnije, a što se odnosilo na interne akte, organizacijsku strukturu tuženika te poslovni plan koji je mijenjan. Pojašnjava da je poslovni plan sačinio vanjski suradnik koji se zvao Andro Fabio.

Radilo se o inicijalnoj verziji plana sačinjenom u 4. mjesecu 2016., a da je konačna verzija plana sačinjena u 8. mjesecu 2016. kada je HNB dostavio zaključak kojim traži dodatnu dokumentaciju i ispravak postojeće. Ukazuje da je on sačinio konačnu verziju, u kontaktu s Androm Fabriom. To se zove poslovni plan, kojeg izrađuje osoba ekonomske struke specijalizirana za platni promet i za financije. Poslovni plan je dokument u kojem se trebalo dokazati i utvrditi što će tvrtka raditi u sljedeće tri godine, odnosno treba se simulirati račun dobiti i gubitka, sagledati koje je tržište i opisati usluge koje će se pružati i na koji način, s kojim partnerima i kojim poslovnim modelima. Trebalo je simulirati koliko će biti potrebno jamstvenog kapitala u iduće tri godine. Ističe da je tužitelj u prvoj fazi predao formulare (izvod iz registra, financijski izvještaj za tvrtku i za vlasnika tvrtke, izjave o nekažnjavanju za odgovorne osobe i pravilnik o ekternalizaciji i pravilnik o sprečavanju pranja novca), ukupno 10-15 dokumenata. Dokumentacija je predana u 4. mjesecu 2016. Ukazuje da, nakon toga, tužitelj uglavnom nije radio za tuženika, bilo je komunikacije vezano uz dokumentaciju, ali da se čekao zaključak HNB-a. Nakon dobivanja zaključka od strane HNB-a tužitelj više nije obavljao nikakve radnje za tuženika. Što se tiče samog poslovnog plana, po stavu svjedoka, tužitelj koji je pravne struke, nije bio u obvezi izrađivati poslovni plan, a da, koliko mu je poznato, to nije ni bila njegova ugovorna obveza. S tim da tužitelj nije radio po njegovim uputama. Što se tiče zaključaka HNB-a, navodi da je prvi stigao u 6. mjesecu 2016., a drugi je bio u 9. mjesecu 2016. te da je po prvom zaključku iz 6. mjeseca 2016. trebalo obaviti još posla, dostaviti najmanje 80% dokumentacije, puno internih akata, pravilnika, procedura, ugovora, ugovornih odnosa s partnerima i dodatno obrazložiti poslovni model. Na navedenoj dokumentaciji je radio on osobno, kolegica pravica Andrea Coner i odvjetničko društvo Buterin & Posavec. Što se tiče tužitelja, navodi da nije obavio sve ono što je naknadno pribavljeno i dostavljeno HNB-u, a odnosilo se na desetak internih akata, uključujući pravilnike, procedure, ugovorne odnose s klijentima, opće uvjete poslovanja i ugovorne odnose s partnerima odnosno s bankama i s pružateljima usluga na koje se odnose neke aktivnosti ekternalizacije.

20. Iz iskaza svjedoka Andree Coner utvrđeno je da je bila zaposlena kod tuženika od 1. srpnja 2016. do 15. veljače 2018. na poslovima pravnog savjetnika i usklađenosti poslovanja. Navodi da je ugovor, koji je tužitelj zaključio s tuženikom, vidjela u 9. mjesecu 2016., a možda i ranije, te da je po ugovoru tužitelj trebao pripremiti i pomoći u izradi dokumentacije za dobivanje licence. Ukazuje da kad je došla kod tuženika kao zaposlenica da je već postojao zaključak HNB-a, kojim zaključkom je bilo određeno koju sve dokumentaciju treba pripremiti za ishođenje dozvole, a radilo se o obilnoj dokumentaciji, to su uglavnom bili interni procesi, procedure i pravilnici kojim se regulira poslovanja, a koji su potrebni za dobivanje licence. Navodi da je prema njezinom saznanju, tužitelj po ugovoru trebao raditi na izradi te dokumentacije, a da ona misli da nije radio na izradi te dokumentacije. Sama svjedokinja je dobila dojam da će tužitelj biti vođa tima, budući da ju je on i doveo kod tuženika, da će on biti glavni pokretač izrade dokumentacije, da će koordinirati sve osoblje tuženika sa znanjem i stručnim sposobnostima, ali da je većinu te dokumentacije napravili g. Galić i ona, a da se radilo o dokumentaciji koja je pokrivala platni promet i kartično poslovanje. Svjedokinja nema saznanja da li je tužitelj imao stručnog znanja iz te oblasti, ali je postojala dokumentacija prije njezinog dolaska koju je izradio tužitelj u suradnji s kolegicom iz revizorske kuće. Misli da je punomoć tužitelju bila otkazana 21. ili 22. kolovoza 2016. zato jer je postojalo nezadovoljstvo njegovim doprinosom izradi te dokumentacije, a da su

to nezadovoljstvo izražavali g. Galić i g. Filipović. Navodi kako prema njezinom saznanju, nakon otkaza punomoći, tužitelj nije dolazio, a da je Odvjetničko društvo Buterin & Posavec bilo angažirano za izradu dokumentacije, u koordinaciji s njom i g. Galićem te je davalo svoje preporuke i stručna mišljenja, koju su slali putem e-mail na revidiranje i na komentar. Nakon toga tuženik je dao konačni graf dokumentacije koja je poslana HNB-u. Odobrenje od HNB-a je dobiveno 6. prosinca 2016. Navedena dokumentacije je direktno slana HNB-u od strane tuženika. Ne zna tko je plaćao prethodne račune tužitelju, niti kada mu je plaćen zadnji račun niti o planu aktivnosti. Vezano za prvi zaključak HNB-a, navela je da je trebalo odraditi 70-80% posla, a koji su, najvećim dijelom, odradili ona i Vlatko Galić, a odvjetničko društvo je bilo podrška i kontrolni mehanizam.

21. Iz iskaza svjedoka Karle Alfier utvrđeno je da je s tužiteljem radila zajedno na projektu od listopada 2015. do kolovoza 2016. godine. Navodi da joj je poznat sadržaj ugovora koji je tužitelj zaključio s tuženikom, da ga je sastavljao tužitelj, te da je tužitelj obavljao pravne poslove za tuženika za ishođenja odobrenja kod HNB za pružanje usluga platnog prometa. Navodi da je tužitelj radio pripremu dokumentacije, konzultacije s HNB-om, i da je prijava HNB-u predana u ožujku ili travnju 2016.. Po toj prijavi HNB je tražio dopunu, a koju su radili tužitelj i ona. Nije se mogla sjetiti da li je u međuvremenu bila još jedna dopuna, misli da je u kolovozu 2016. HNB prihvatio prijavu i dao odobrenje. Svjedokinja je navela da joj je poznato da je tuženik obavijestio tužitelja o raskidu ugovora u kolovozu 2016. i to prije nego što je HNB prihvatio prijavu. Također, da joj je poznato da je tuženik otkazao punomoć tužitelju, a to je bilo prije predaje druge dopune u kolovozu 2016, ali da joj nisu poznati razlozi zašto je tuženik tako postupio. Prema njezinim saznanjima, da nakon otkaza punomoći i obavijesti o raskidu ugovora, tužitelj nije obavljao poslove za tuženika. Tužitelj je kontaktirao s gospodinom Markom Filipovićem direktorom tuženika u vezi s pripreme dokumentacije, s Vlatkom Galićem i Marek Salak, koji je drugi direktor kod tuženika. Za vrijeme obavljanja pravnih poslova za tuženika, tuženik nije prigovarao rokovima niti kvaliteti. Nije joj poznato kada je tužitelj izdao račun koji je predmet utuženja. S tužiteljem ne surađuje više, a suradnja je prestala tijekom 2016. godine. Navela je da je tužitelj uredno ispostavljaio mjesečne račune na iznos od 2.500,00 EUR, koji su uredno plaćeni, te da nije prigovora na iste. Svjedokinja je navela da je u kontaktu s djelatnicima tuženika, i to kroz e-mail komunikaciju i kroz sastanke, a da u tim e-mailovima i na sastancima nije bilo prigovora na rad tužitelja. Što se tiče radnji tužitelja, da nije ostala nikakva radnja koja nije napravljena od strane tužitelja. Navela je da je, prema saznanjima, tužitelj predao prvu dopunu, negdje u svibnju ili lipnju 2016., pa da je HNB tražio dopunu dokumentacije i dodatna razjašnjenja koja su se odnosila na poslovni plan, a da je poslovni plan inače pripremao poslovni suradnik dok su se razjašnjenja odnosila na prakse vezane za rizike, jamstveni kapital i slično. Ističe da dopune nisu bile vezane uz odvjetnički posao, pogotovo ne poslovni plan. Također je utvrđeno da je u tom periodu suradnje s tužiteljem bila zaposlena u ERST & JANG savjetovanja d.o.o., da je radila na pravnim poslovima primarno vezano za financije, pa da je, između ostalog, iz tih razloga i bila angažirana kod tužitelja.
22. Iz iskaza tužitelja Luke Bebana utvrđeno je da je tuženika zastupao od kraja 2015. godine do 1. prosinca 2016. godine, a da mu je punomoć otkazana 22. kolovoza 2016.. Naime, da je s tuženikom zaključio ugovor za zastupanje, koji je bio otkazan krajem 9. mjeseca 2016., a da je nakon 5 tjedana od otkaza punomoći još obavljao odvjetničke poslove za tuženika. Ističe da je, ujedno, bio i

otkazni rok od 2 mjeseca pa da je, također, u otkaznom roku slao svaki tjedan izvješća o obavljenim radnjama na koje nikada nije bilo prigovora u pogledu kvalitete i rokova ispunjenja obraza. Tjedni izvještaj je dostavljao Marku Filipoviću i Mareku Sala. Sve prethodne račune plaćao je vlasnik tuženika, a to je GPN data iz Poljske. Naime nakon sklapanja ugovora o zastupanju dogovoreno je između tužitelja i oba direktora tuženika da će račune plaćati Poljska kako ne bi morala temeljem pozajmica prebacivati novac na tuženika u Hrvatskoj. Prijašnje račune nije ispostavljao tuženiku nego GPN data u Poljskoj, a utuženi račun je ispostavio tuženiku zato što se iz Poljske nitko više nije javljao. Međutim gospodin Filipović je rekao da mi se neće platiti bez obrazloženja. U vezi rješenja odvjetničkih usluga, da je uvijek kontaktirao s direktorom Markom Filipovićem i Marekom Sala. Pojašnjava da kada je gospodin Marek Sala donio odluku o osnivanju firme u Hrvatskoj za pružanje usluga platnog prometa, da je trgovačko društvo bilo osnovano s jednim zaposlenikom tj. direktorom Markom Filipovićem pa da, iz tog razloga, tuženik nije pravovremeno dostavljao dokumentaciju jer nije imao dovoljno zaposlenika. Unatoč tome je uspio s Karlom Alfier pripremiti i doći do svih potrebnih podataka za ispunjenje odobrenja kod HNB i ugovorenim rokovima što je vidljivo iz e-mailova i svih tjednih izvještaja. Ističe da se s gospodinom Filipovićem poznaje od prije jer je bio njegova stranka, da je on taj koji ga je odlučio angažirati za ovaj posao jer je bio njegova osoba od povjerenja. Za g. Mareka Salu bio je bitan uvjet da dobije dozvolu da može raditi i zato je ugovorena naknada od 5.000,00 EUR s time da se 2.500,00 EUR isplati kad se ostvare uvjeti. Tijekom njegovog zastupanja porastao je broj zaposlenika raznih struka kod tuženika. On i Karla Alfier obavili su odvjetnički posao, a djelatnici tuženika obavili su posao sigurnosti informatičkog sustava, popis unutarnje strukture i poslovni plan. Rekao je g. Filipoviću da će se sjednica u HNB-u zbog godišnjih odmora prebaciti na 12. mjesec jer se odbor sastajao kvartalno. Ugovor mu je otkazan 30.09.2016. dok je otkazni rok isticao s 01.12.2016. Sjednica odbora bila je 07.12.2016. i tad je izdano odobrenje. Račun nije prije fakturirao jer nije bio ispunjen uvjet, a to je odobrenje HNB-a. Zaključno, pojašnjava da je tuženik dodavao nove djelatnosti platnog prometa-npr. prihvati kartica te je zbog toga trebalo davati dodatnu dokumentaciju. Ističe da je HNB ima pravo na diskrecionu ocjenu za davanje odobrenja. Svaki će pravni stručnjak dodavati dokumentaciju za koju smatra da je ispravna i dodatno potrebna. Navodi da je on predao sve što je bilo nužno, kao i dokumentaciju prema rješenju HNB-a kojim je pozvan tuženik za dodatno uređenje dokumentacije. Ukazuje da se radi o pravnom postupku nakon ulaska Hrvatske u EU, a da prije toga nitko to nije mogao tražiti jer nije bilo takvih propisa te da su im prije sklapanja ugovora na sastanku u HNB-u rekli da im je to prvi predmet i da će se na tome učiti. Upućuje na road book (u kojem je cijeli postupak opisan) u kojem piše da će predati dokumentaciju te nakon toga dobivati različite naloge od HNB za nadopunu dokumentacije. U „Main Time Frame-u“ su dali rok od 11 mjeseci za dodatnu pripremu dokumentaciju od traženja HNB jer su znali da će tako budući da su ih na to i upozorili.

23. Iz iskaza zakonskog zastupnika tuženika Marka Filipovića utvrđeno je da su prethodni računi plaćeni od poljske firme jer je to bilo dogovoreno sa g. Marekom, a da je utuženi račun odbio platiti jer posao nije odrađen u cijelosti i adekvatno. Čim su stigli zaključci od HNB-a shvatio je da posao nije dobro odrađen s obzirom na obujam pitanja koji nam je HNB u pisanom obliku dostavio pa da su djelatnici tuženika i drugi odvjetnički ured onda obavili taj posao. Usmeno je prigovarao

tužitelju, ali rokovima nije prigovarao s obzirom da i HNB sebi određuje rokove na koje mora odgovarati na dokumentaciju. Punomoć je tužitelju otkazana u 8. mjesecu 2016., a mjesec dana kasnije otkazan ugovor o zastupanju 2016. Nakon otkaza ugovora bila je minimalna komunikacija s tužiteljem (ne zna točno kada je ista prestala), posao se odrađivao unutar ureda s drugim odvjetničkim društvom. Utuženi račun je reklamirao tužitelju. Drugi direktor Marek Sala je bio o svemu informiran te je bio suglasan s otkazom punomoći, otkazom ugovora i reklamacijom računa. Navodi da su svi mjesečni računi odobreni od strane njega i vlasnika tvrtke i direktora Marek Sala te plaćeni, uzimajući obzir složenost postupka jer je previše novca bilo uloženo pa je trebao mir u kući. Ističe da je prigovorio na tjedne izvještaje ispostavljene od strane tužitelja koji su se odnosili na radnje koje su bile isporučene tuženiku, a koje je onda tuženik trebao isporučiti HNB-u. Što se tiče otkaza punomoći, naveo je da je otkazana tek 22. kolovoza 2016., a ne ranije (s obzirom na prigovore na rad tužitelja) zato što je tad bio taj trenutak, a da se raskid desio nakon otkazane punomoći jer je tako tvrtka odlučila. Ne može pojasniti zašto je prošlo 5 tjedana od opoziva punomoći do raskida ugovora. Naveo je da je nakon opoziva punomoći bilo nekih sastanaka i komunikacije s tužiteljem, te da je u 11. mjesecu 2016. komunicirao s tužiteljem putem Whatsapp-a i uredno plaćao račune.

24. Iz iskaza svjedoka Vlatka Galića u bitnome je utvrđeno da je posao (poslovni plan) koji se ticao dopune dokumentacije vezane uz Zaključke HNB-a više bila usmjerena na područje ekonomije, a ne pravne struke koje je bio tužitelj.
25. Iz iskaza Karle Alfier utvrđeno je da se dopuna dokumentacije i razjašnjenja, vezana uz Zaključke HNB-a, odnosila na poslovni plan te na prakse vezane za rizike, jamstveni kapital i slično odnosno da navedene dopune nisu bile vezane uz odvjetnički posao.
26. Iz iskaza zakonskog zastupnika tuženika Marka Filipovića utvrđeno je da je s tužiteljem ugovorena mjesečna naknada u iznosu od 2.500,00 eura i bonus nakon određenog uspjeha u iznosu od 2.500,00 eura. Također je utvrđeno da je u studenom 2016. godine komunicirao s tužiteljem, da su svi mjesečni računi uredno plaćeni te da nije bilo prigovora na račune kao ni rad tužitelja do studenog 2016. godine.
27. Tuženik tijekom postupka nije ni osporavao da su svi mjesečni računi zaključno s prosincem 2016. uredno pomireni. Prema stavu suda životno nije logično da bi tuženik uredno podmirio sve mjesečne račune tužitelja u iznosu od 2.500,00 eura, svaki, a da je imao primjedbe na njegov rad ili račune.
28. Iskazi svjedoka Vlatka Galića, Karle Alfier i Marka Filipovića uzeti su u obzir jer su životni i logični te međusobno suglasni u dijelu da tužitelj nije imao saznanja da postoje prigovori na njegov rad, da se dopuna dokumentacije više ticala poslovnog plana koji spada u područje ekonomske struke te da je tužitelj i u studenom 2016. komunicirao s tuženikom (mjesec dana prije odobrenja HNB-a kao zadnjeg uvjeta za isplatu BONUS 2).
29. Odlučujući o zahtjevu tužitelja uzet je period od 21. travnja 2016. (predaje prvotne dokumentacije HNB-u) do 1. prosinca 2016. (kada je nastupio otkaz ugovora o zastupanju, kada su dospjela na naplatu sva potraživanja po predmetom ugovoru), a kako je to i navedeno u uputi Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. broj: PŽ-3622/2024 od 10. prosinca 2024 (stranica 492 spisa). Uvidom u dokumentaciju u spisu, utvrđeno je da je tužitelj sve do 23. listopada 2016. dostavljao tuženiku tjedna izvješća o svom radu (stranica 271-340 spisa), s tim da je iz iskaza zakonskog zastupnika tuženika Filipovića, koji je životan i

logičan, utvrđeno da je tužitelj i u studenom 2016. obavljao poslove za tuženika (stranica 407 spisa). Odobrenje HNB-a je dobiveno nakon manje od mjesec dana od zadnje komunikacije stranaka, tj. početkom prosinca 2016, odnosno 7. prosinca 2016.

30. Prema Ugovoru o zastupanju, tužitelj ima pravo na dio BONUS 2, koji je i predmet ovog postupka, prema Ugovoru od 14. listopada 2015., za razdoblje od 9 mjeseci (period koji je uzet u obzir prema uputi VTS-a) budući da je iz iskaza zakonskog zastupnika Filipovića utvrđeno da je tužitelj sve do studenog 2016. obavljao poslove i komunicirao s tuženikom, a nakon mjesec dana odnosno u prosincu 2016. je tuženik dobio odobrenje HNB-a za obavljanje poslova platnog prometa. Time su obavljene skupine radnji koje su određene u dokumentu Main Time Frame i članku 5.2. Ugovora budući da se ispunio i drugi uvjet za isplatu 2 BONUS-a tužitelju.
31. Zaključno, tužitelju pripada dio bonusa 2 za period od 21. travnja 2016. pa do 1. prosinca 2016. koji iznosi 22.500,00 eura zajedno s iznosom PDV-a (25%) od 5.625,00 eura, sveukupno 28.125,00 eura .
32. Uzevši u obzir navedeno, sud utvrdio da je između parničnih stranaka postojao pravni odnos na temelju ugovora o zastupanju, koji po svojoj pravnoj prirodi predstavlja ugovor o nalogu u smislu odredbe članka 763. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22 i 156/22; dalje: ZOO) koji ugovor je tuženik otkazao s 1. prosincem 2016. jer da je tuženik imao prigovore na rad tužitelja. Nadalje je utvrđeno kako je tužitelj ispunio svoje ugovorne obveze do trenutka otkaza ugovora o zastupanju (prosinac 2016.) te da je 7. prosinca 2016. tuženiku dano odobrenje od strane HNB-a pa da je tužitelj obračunao svoju naknadu sukladno članku 5. Ugovora o zastupanju (preostalih 2.500,00 eura mjesečno zajedno s iznosom PDV-a), bonus 2, ispunjenje uvjeta).
33. Dakle, tuženik nije dokazao da bi postojao osnovan razlog za otkaz ugovora o zastupanju, ali je sud sukladno uputi iz rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. broj: PŽ-3622/2024 od 10. prosinca 2024. uzeo razdoblje od 21. travnja 2016. do 1. prosinca 2016. u kojem tužitelju pripada naknada za njegov trud, koja iznosi 22.500,00 eura zajedno s iznosom PDV-a (25%) od 5.625,00 eura, sveukupno 28.125,00 eura.
34. Ocjenjujući provedene dokaze sud je kao vjerodostojne prihvatio sve isprave koje su pročitane i u koje je izvršen uvid na glavnoj raspravi.
35. Odlučujući u skladu s člankom 779. ZOO-a, tužitelju pripada naknada za njegov trud za 9 mjeseci umjesto za 13 mjeseci (Main time frame i razdoblje od 15. veljače do 15. travnja 2016.)
36. Slijedom svega navedenog, a na temelju članka 779. st. 2. ZOO-a i čl. 451. stavak 3. ZPP-a, odlučeno kao u točki I. izreke te je tužbeni zahtjev prihvaćen za iznos od 28.125,00 eura.
37. Tužitelj je odbijen za preostali dio tužbenog zahtjeva za iznos od 11.888,02 eura pa je donesena odluka kao pod točkom II. izreke.
38. Pravo na zatezne kamate od dospijeca glavnice do isplate propisano je odredbom članka 29. st 1., čl. 31. stavak 2. i čl. 183. st. 1. ZOO. Visina zahtjeva utvrđena je množenjem broja mjeseci (9) s visinom naknade za pojedini mjesec u iznosu od 2.500,00 eura, sveukupno 22.500,00 eura, zajedno s iznosom PDV-a (25%) na taj iznos, od 5.625,00 eura (članak 5. Ugovora) (stranica 32 spisa), sveukupno 28.125,00 eura. Stopa zakonskih zateznih kamata na glavicu određena je sukladno članku 29. stavak 2. ZOO-a.

17. Odluka o troškovima donesena je na temelju odredbe članka 154. st. 2, a u svezi s člankom 155. ZPP, te budući da je tuženik djelomično izgubio u parnici dužan je nadoknaditi tužitelju troškove parničnog i ovršnog postupka djelomično pri čemu su uzeti u obzir samo troškovi koji su bili potrebni za vođenje parnice i odmjereni su prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 138/2023. i 107/2025., dalje Tarifa).
18. Tužitelju je priznat trošak ovršnog postupka, koji se sastoji od javnobilježničke naknade za izdavanje rješenja o ovrsi zajedno s PDV-om u iznosu od 354,13 eura prema čl. 3. st. 1. i 2. u vezi s čl. 5. Pravilnika o naknadi i nagradi javnih bilježnika u ovršnom postupku (Narodne novine broj: 9/2021., 18/2022. i 154/2022., dalje: Pravilnik). Priznat mu je i trošak sastavljanja prijedloga za ovrhu zajedno s PDV-om (25%) u iznosu od 829,51 eura (Tbr. 11. točka 1. i Tbr. 46. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 138/23 i 107/25, dalje: OT)) tako da ukupni troškovi ovršnog postupka javnog bilježnika iznose 1.183,64 eura. 40 % od ukupnih ovršnih troškova iznose 473,45 eura i donesena je odluka pod točkom III. izreke.
19. Budući da javnom bilježniku u provođenju pojedinog ovršnog postupka za sve radnje u tom postupku pripada jedna naknada (čl. 3. st. 1. Pravilnika) tužitelj je odbijen u preostalom dijelu ovršnog troška za iznos od 209,88 eura i donesena je odluka u točki IV. Izreke.
20. Tužitelju je priznat trošak parničnog postupka, a koji se sastoji od sastava podnesaka od 4. srpnja 2019., 9. rujna 2019., 29. prosinca 2023. i 15. ožujka 2024. prema Tbr. 8.1. u iznosu od 1.000,00 eura, svaki, zatim sastava podnesaka od 27. studenog 2025. i 13. veljače 2026. prema Tbr. 8.3. u iznosu od 500,00 eura, svaki, sastava podneska od 29. studenog 2023. i 5. ožujka 2026. prema Tbr. 8.4. u iznosu od 250,00 eura, pristupa na ročište 9. srpnja 2019., 10. rujna 2019., 5. studenog 2019., 21. siječnja 2020., 15. studenog 2023., 10. siječnja 2024., 27. ožujka 2024., 15. siječnja 2026., 19. ožujka 2026., 11. svibnja 2026. prema Tbr. 9.1. u iznosu od 1.000,00 eura, svaki. Priznat mu je i trošak pristupa na ročište 6. svibnja 2019. prema Tbr. 9.2. u iznosu od 500,00 eura. Priznat mu je i trošak sastava žalbe protiv presude od 27. svibnja 2024. prema Tbr. 1.250,00 eura te sastava prijedloga za donošenje prethodnih mjera od 28. studenog 2025. prema Tbr. 11.1. u iznosu od 1.000,00 eura. Sveukupno 18.250,00 eura. Tužitelju je prema Tbr. 46 Tarife priznat i iznos PDV(25%) na sve obavljene radnje odvjetnika u iznosu od 4.562,50 eura.
21. Tužitelju je priznat i trošak sudske pristojbe na prvostupanjsku presudu u iznosu od 446,58 eura (čl. 1. stavak 1. Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine" br. 118/18, dalje: ZSP) u svezi s Tar. br. 2. st 1. Uredbe o tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" broj 53/19. i 92/2021, dalje: Uredba)) i trošak sudske pristojbe na žalbu u iznosu od 893,16 eura (čl. 1. stavak 1. ZSP) u svezi s Tar. br. 3. st 1. Uredbe.
22. Priznat mu je i trošak prijevoda po ovlaštenom sudskom tumaču prema računu broj 53-posl1-19 (stranica 430 spisa) u iznosu od 729,98 eura.
Ukupni troškovi parničnog postupka tužitelja iznose 24.882,22 eura.
U skladu s odredbom članka 154. st. 2. ZPP-a tužitelj je uspio u sporu s 70 %. (70-30=40)
Tužitelj ima pravo na 40 % od ukupno dosuđenih troškova koji iznose 9.952,88 eura i donesena je odluka kao pod točkom V. izreke.
23. Tužitelj je odbijen za troškove prijevoda po ovlaštenom sudskom tumaču dokumentacije predane na ročištu 15. siječnja 2026. budući da nije podnio račun

za isti, kao i za preostali dio koji je previsoko postavljen u ukupnom iznosu od 3.549,77 eura i donesena je odluka kao pod točkom VI. Izreke.

U Zagrebu, 18. lipnja 2026.

SUDAC:
Maja Praljak

Prijedlog odluke izradila
viša sudska savjetnica-specijalistica:
Tena Kovačić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 15 dana računajući od održavanja ročišta za objavu presude ukoliko je stranka bila uredno obaviještena o održavanju ročišta za objavu, odnosno od primitka prijepisa presude ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude s tim da žalba protiv presude u sporu male vrijednosti ne odgađa ovrhu (čl. 467 a ZPP-a). Žalba se podnosi ovom sudu, pisano, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Broj zapisa: **9-30889-952fe**

Kontrolni broj: **0fefa-6fd1d-023bc**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=MAJA PRALJAK, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.